आद्याभ्यां (१२. ३५-३६) वा पूर्वम् ॥२८॥ पूर्वमावपनं द्वाभ्यामृग्भ्याम् तत एकयऽर्चा · वाशब्दो विकल्पार्थः तुल्यश्रुतित्वात् । अनामिकया प्रास्तादादत्ते प्रसव्येति (१२. ३८-४१) ॥२९॥ प्रास्ताद्भस्मनः कियदप्यनामिकयादत्ते (६. ८. २. ७) ।

प्रास्योखायामुपतिष्ठते बोधा मऽइति (१२. ४२) ॥३०॥ यत्तदात्तं भस्म तत्प्रास्य । प्रायश्चित्तिꣳ समिधोपहृत्य ॥३१॥ ॥ षष्ठी कण्डिका ॥ ६ ॥ ॥

आज्यं विश्वकर्मणऽइति (१२. ४३) जुहोति ॥१॥ प्रायश्चित्तिरित्यस्य होमस्य संज्ञा · उपपूर्वश्च हृत्तिर्ग्रहणार्थो दृष्टोऽन्यत्रापि अथ स्रुंऽयमिति (३. ४. १. २५) । सं° समिधा करणभूतया स्रुक्स्थानीयया उपहृत्य गृहीत्वा । उत्थायादधाति समिधं पुनस्त्वेति (१२. ४४) ॥२॥ उत्थानग्रहणं च प्रतिपत्तित्वात् गुणार्थं चेति । नैमित्तिकान्यत्रैव प्रकरणे पठ्यन्ते तदर्थमाह · गार्हपत्येऽनुगते निर्मथ्य ॥३॥ आदधाति · मन्थनं प्राप्तत्वादवाच्यम् उच्यते प्रायश्चित्तार्थम्[1] । सं° प्राज्ञहिते उपशान्ते मथित्वा प्रायश्चित्ती करोति । सुत्यास्वाहवनीये सांकाशिनेन हुत्वा ॥४॥ सुंसु वर्तमानासु आहवनीयेऽनुगते सांकाश्वा तमादधाति · सांकाश्नशब्दः प्रगुणमेव हुत्वेत्यर्थः · एतच्चोच्यते पूर्ववत्प्रणयनं मा भूदिति । सं° आहवनीयेऽतिप्रणीतेऽनुगते सांकाश्वा ऋजुना सदोहविर्धानमध्यमार्गेणैव हुत्वा ।

आग्नीध्रीयमुत्तरेण सदः ॥५॥ हुत्वा निदधाति · उत्तरेण सदो हुत्वेतीध्मव्युदासार्थः । सं° आश्यमग्निमनुगतं सदस उत्तरेणैव हुत्वा । प्रवृज्यादावृतोख्ये ॥६॥ उख्ये चानुगते पूर्ववत्प्रंत् · अयं तु विशेषः आवृता आवृद्धहणं च मन्त्रनिवृत्त्यर्थम् एतयैन्यजुरिति (६. ६. ४. १) श्रुतेः । सं° उख्येऽग्नावनुगते गार्हपत्यादाहवनीयमन्वग्निरित्याहृत्य (११. १७ २५. ३. १५) समितमित्युपस्थाय (१२. ५७ २५. ३. १४) आवृता मन्त्ररहितक्रियामात्रेण पूर्ववदुखां प्रंत् उखामाहवनीयेऽधिश्रित्योख्यमग्निमुत्पादयेत् । अधरप्रायश्चित्तिं च सर्वेषु यथाकालं पूर्वां-पूर्वाम् ॥७॥ अधंत्तिं च करोति संषु निमित्तेषु तां च पूंर्वाम् · चशब्दादाग्निकीं च · सर्वग्रहणं च भस्मापोऽभ्यवहरणार्थम् (२३) तत्रापि हि विधीयेते (६. ८. २. ११) उभे प्रायश्चित्तींग्नावनुगतऽइति · यंलमिति चाधरप्रायश्चित्त्यर्थमुच्यते आग्निकी तु

१) इदमेव प्रायश्चित्तमिति ज्ञापनार्थमित्यर्थः K. marg.